

at man maa have med, hvad Brødkornsadministrationen i de sønderjydske Landsdele kostede det Aar, thi Udgiften dertil var medtaget i det Aar, man vil sammenligne med, men det ærede Medlem, der interesserer sig saa stærkt for disse Posteringer, syntes at glemme det i sin Posteringstale for et Øjeblik siden. Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem, at han har opført denne Udgift paa sin Konto, men jeg hævder blot, at skal der foretages en Sammenligning, kan man ikke nøjes med at se paa disse Hovedbeløb, saa er der mange Fejlkilder; man maa gaa ind i Sagen og ikke behandle den paa den overfladiske Maade, det ærede Medlem betjente sig af.

Med Bevillingen af disse 2,2 Millioner, her er bragt i Forslag, vil Kornordningen endeligt være afviklet, og da der forhaabentlig aldrig nogen Sinde mere for den danske Rigsdag vil komme til at foreligge lignende Bevillingsforslag, og da det ærede Medlem i saa rigt Maal har givet Anledning dertil, vil jeg gerne benytte denne Lejlighed til ganske kort at fremsætte nogle Bemærkninger i Tilknytning til det ærede Medlems Udtalelser om den sidste Kornordnings Kostbarhed i Sammenligning med de af ham i tidligere Tid gennemførte Kornlove. Vedrørende det ærede Medlems sidste Kornordning, Kornordningen af 1919—20, var der 2,9 Millioner fra Centralkontoret, som kun med tvivlsom Retfærdighed kan føres til Indtægt for den Kornordning, der gaar lige op med de 2,9 Mill. Kr. vedrørende Administrationen i de sønderjydske Landsdele, som aldeles utvivlsomt ved en Sammenligning bør føres til Udgift i Aaret 1919—20. Det ærede Medlems sidste Kornordning medførte en samlet Udgift for Statskassen paa 60½ Mill. Kr.; hvis jeg hørte ret, var det det Tal, det ærede Medlem kom til eller meget nær derved, og i saa Henseende er der ingen Uoverensstemmelse. Den af mig administrerede og for mit Vedkommende den eneste Kornordning har i Sammenligning dermed, naar Hensyn tages til Høstaarets løbende Udgift, det vil sige Opkøb af Aarets Høst og Tilskud til Brødkornens Nedsættelse, udgjort 55½ Mill. Kr., Administrationen medregnet, heri er ogsaa medregnet det Beløb paa 3,6 Mill. Kr., som den ekstraordinære Lov af 31. Marts 1921 — ærede Medlemmer vil sikkert er-

indre denne Lov, der blev vedtaget efter ivrig Tilskyndelse navnlig fra socialdemokratisk Side — har fordyret den Kornordning, jeg foreslog, med. Denne Udgift fremgik af den særlige Lov og var af en ekstraordinær Beskaffenhed, og hvis man fradrager den i Udgiftsbeløbet, bliver selve Udgiften ved den Kornordning, jeg foreslog, og som blev vedtaget her, 52 Mill. Kr., naar der bruges runde Tal. Heri er imidlertid ikke medregnet det Tab, som fremkom ved Realisation af Beholdninger, og som er noget over 9 Mill. Kr. Jeg har tidligere skiftet Ord med det ærede Medlem om Posteringen af disse 9,4 Mill. Kr., og det er selvfølgelig Beløb, der skal betales, men hvis man opfører dem for den sidste Kornordning alene, gør man Uret, naar man anstiller en Sammenligning, thi der findes ikke tilsvarende store Udgifter for det tidligere Kornordningers Vedkommende, men selvfølgelig skal den sidste Kornordning tage sin Part af dem. Hvis man medtager det, vil man se, at de to sidste Kornordninger har kostet det samme, der er kun en halv Million Kroners Forskel, ganske vist i Favør af det ærede Medlems Kornordning, men holder man dem udenfor, hvad jeg mener er fuldt berettiget, er den af mig gennemførte Kornordning langt billigere end den af det ærede Medlem gennemførte Kornordning. Hvis man foretager en saadan Sammenligning mellem de to sidste Kornordninger, vil man ikke være retfærdig, hvis man overser, at jeg maatte betale ca. 55 Mill. Kr. mere for Avlen af Hvede og Rug, end det ærede Medlem betalte i sit sidste Høstaar. Det ærede Medlem betalte 30 Kr. pr. Tønde Hvede og Rug til Landbruget i et Aar, da den retfærdige Ombytningspris vilde have været 36 Kr. pr. Tønde; der blev forlods af Landbruget betalt 25 Mill. Kr. til den Kornlovs Gennemførelse, hvilket aldrig har fundet Udtryk i nogen Bevilling eller noget Regnskab for Statskassens Vedkommende. I Begyndelsen af sidste Høstaar var Majsprisen steget saa stærkt, at der maatte betales 43 Kr. pr. Tønde for at komme til en retfærdig Ombytningspris, og denne Forskel imellem 43 og 30 Kr., disse 13 Kr. pr. Tønde, repræsenterede et samlet Beløb af ca. 55 Mill. Kr. eller mere, end hele Kornordningen har haft til Udgift for Statskassen. Det vilde være mærkeligt, om en Kornordning, hvor der